

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen: Anden strategiske energirederegørelse — EU-handlingsplan for energiforsyningsikkerhed og -solidaritet

KOM(2008) 781 endelig

(2009/C 228/16)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 13. november 2008 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Meddelelse fra Kommissionen: Anden strategiske energirederegørelse – EU-handlingsplan for energiforsyningsikkerhed og -solidaritet«

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Transport, Energi, Infrastruktur og Informationsområdet, som udpegede Ulla SIRKEINEN til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 12. marts 2009.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 452. plenarforsamling den 24.-25. marts 2009, mødet den 25. marts, følgende udtalelse med 130 stemmer for, 3 imod og 2 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 EØSU hilser Kommissionens meddelelse velkommen, især fordi den lægger vægt på energiforsyningsikkerhed, hvilket er stærkt tiltrængt. Udvalget konkluderer:

— at behovet for en fælles EU-tilgang til både intern og ekstern energipolitik atter er blevet klart understreget af de nylige gasforsyningskriser,

— at det er i modstrid med alle de tre mål for energipolitikken – forsyningsikkerhed, konkurrencedygtighed og bæredygtighed – at den tredje pakke vedrørende energimarkedet endnu ikke er blevet vedtaget,

— at udfordringerne i forbindelse med olie og transport ikke har fået den fornødne opmærksomhed fra Kommissionen,

— at Kommissionen har overset energipolitikens sociale aspekter i denne sammenhæng,

— at meddelelsen ikke har forståelse for, hvor meget sagen haster,

— at meddelelsen om »Overvindelse af hindringer for vedvarende energi i EU«, som skal betragte vedvarende energi som en del af det samlede energisystem, er stærkt savnet,

— at Kommissionens hensigt om at fremlægge en politisk dagsorden for 2030 og en vision for 2050 er meget

væsentlig, da store teknologiske og systemmæssige ændringer tager tid,

— at ajourføringen af det vejledende kerneenergiprogram i høj grad har taget hensyn til EØSU's kommentarer til sagen.

1.2 EØSU henstiller følgende:

— Alle EU-instrumenter, som kan imødegå de risici, der er forbundet med forsyningsikkerheden, bør iværksættes snarest muligt og på en effektiv måde.

— Så snart der er taget beslutning om de nye lovforslag, bør der fokuseres på gennemførelse, og man bør undlade at fremsætte nye lovforslag, således at de lovgivningsmæssige rammer forbliver så stabile og forudsigelige som muligt.

— Energibesparelser bør være første prioritet blandt de fem punkter, som handlingsplanen fokuserer på, da dette område har et stort potentiale for omkostningseffektive foranstaltninger, og energieffektivitet er et centralt værktøj til opnåelse heraf.

— Kommissionen bør udvælge en række prioriteter blandt de mange udvalgte indsatsområder.

— Problemerne med isolerede energimarkeder bør løses særlig hurtigt, og de transeuropæiske energinet færdiggøres.

- Opmærksomheden om investeringer i infrastruktur bør suppleres med større fokus på elproduktionens store investeringsbehov og på behovet for grundforskning frem til 2050.
- Når det gælder de eksterne forbindelser, har EU behov for at udvikle en ansvarlig og bæredygtig global energistrategi side om side med politikker for EU's egen energiforsyningsikkerhed.
- Der er behov for en række foranstaltninger med henblik på større energibesparelser, men man bør undgå at overregulere på EU-niveau.
- EU bør gå forrest, når det gælder energieffektivitetsteknologier.
- Kommissionen bør undersøge, hvordan der kan opstilles enkeltmål for forskellige energianvendelsesområder som et effektivt middel til at øge energieffektiviteten, især for tjenesteydelser og varer med en indre markedsdimension.
- Der bør snarest muligt tages beslutning om kernekraftens fremtid set i lyset af det store investeringsbehov i forbindelse med produktion af elektricitet.
- Visionen for 2050 bør omfatte den globale situation, da den udgør rammebetingelserne for EU's ambitioner.

2. Indledning

2.1 Målene for EU's energipolitik er bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningsikkerhed. I den senere tid har der ikke været så stor fokus på forsyningsikkerhed, hvilket har vist sig at være uheldigt grundet eftervirkningerne af striden om gasforsyningen mellem Ukraine og Rusland, den stærke økonomiske tilbagegang og meget ustabile energipriser. Afhængighed af udefra kommende energiforsyninger er ikke i sig selv et problem, men den stigende afhængighed af leverandører, som ikke spiller efter de samme regler, som vi gør i Europa, såvel som stigende efterspørgsel efter gas, øger risiciene for leveringsproblemer.

2.2 EU's væsentligste lovforslag i de seneste to år er den tredje lovpakke vedrørende det indre marked for elektricitet og gas samt klimapakken. Sidstnævnte blev man enig om ved

en hurtig førstebehandling i december 2008, hvor mange vigtige detaljer blev overladt til udvalgsproceduren. Energipakken er efter næsten to år stadig ikke blevet vedtaget, hvilket er i klar modstrid med nødvendigheden af et velfungerende indre marked som forudsætning for at opfylde alle tre mål for energipolitikken.

2.3 De forskellige mål for energipolitikken er indbyrdes afhængige, og de politikker, der sigter på at opfylde dem, understøtter i høj grad hinanden. Det gælder dog ikke altid. Målet om forsyningsikkerhed bør sættes højest. Mennesker og virksomheder bør under alle omstændigheder sikres en pålidelig energiforsyning på grund af de alvorlige virkninger af afbrydelser eller energifattigdom.

3. Kommissionens meddelelse

3.1 Den anden strategiske energiredegørelse blev offentliggjort af Kommissionen i november 2008. Kommissionen foreslår en **EU-handlingsplan for energiforsyningsikkerhed og -solidaritet** med fem punkter, der fokuserer på:

- infrastrukturbehov og diversificering af energiforsyningerne
- forbindelser udadtil på energiområdet
- olie- og gaslagre og kriseberedskabsmekanismer
- energieffektivitet
- optimal udnyttelse af EU's egne energiressourcer

3.2 I energiredegørelsen indgår en ajourføring af det vejledende kerneenergi-program for 2007, der fokuserer på forsyningsikkerhed, investeringsbehov og betingelser for gennemførelse af investeringer.

3.3 Sammen med den anden strategiske energiredegørelse fremlagde Kommissionen:

- energieffektivitetspakken for 2008
- et forslag til revision af EU's direktiv om olieberedskabslagre og

— et revideret direktivforslag om EU-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed.

3.4 I den anden strategiske energiredegørelse fastslår Kommissionen, at den har til hensigt at foreslå:

— en omarbejdning af direktivet om gasforsyningsikkerhed i 2010

— fremme af en miljøvenlig udvikling af EU's egne reserver af fossile brændstoffer

— en meddelelse om »overvindelse af hindringer for vedvarende energi i EU«

— et initiativ til finansiering af bæredygtig energi som et fælles projekt mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

3.5 Endelig vil Kommissionen foreslå en ny energipolitik for Europa i 2010 med henblik på at udarbejde en politisk agenda for 2030 og en vision og en ny handlingsplan for 2050.

4. Generelle bemærkninger

4.1 EØSU hilser Kommissionens meddelelse velkommen, især fordi den lægger vægt på energiforsyningsikkerhed, hvilket er stærkt tiltrængt, og fordi den forsøger at anlægge en samlet tilgang til de aktuelle udfordringer i forbindelse med energipolitikken. EU har egne instrumenter, som kan imødegå risiciene for leveringsproblemer. Disse er blevet udpeget af Kommissionen og skal nu iværksættes på en så effektiv måde som muligt.

4.2 Foranstaltninger truffet af EU i forbindelse med energiforsyningsikkerhed bør imidlertid ikke betyde flere lovforslag. Så snart de nye pakker er blevet vedtaget, bør der fokuseres på gennemførelse. De lovgivningsmæssige rammer bør forblive så stabile, det nu kan lade sig gøre, således at der findes så forudsigelige rammer for de nødvendige foranstaltninger som muligt.

4.3 Behovet for en fælles tilgang til energipolitikken i medlemslandene er endnu en gang blevet demonstreret. Igen

og igen er der, også af EØSU, blevet opfordret til, at der tales med én stemme. Så længe nogle medlemslande, navnlig nogle af de store, hovedsageligt varetager egne interesser, vil den europæiske energiscene være svagere, mere sårbar og mere ineffektiv, end den i virkeligheden behøver at være.

4.4 EØSU er enig i handlingsplanens fem fokusområder, men ville sætte energieffektivitet – eller i virkeligheden energibesparelser – øverst på dagsordenen, eftersom formålet burde være at nedbringe energiforbruget, hvortil energieffektivitet er et centralt værktøj. Selv ikke de bedste resultater på dette område kan erstatte behovet for snarlig handling på andre områder. Der er imidlertid et stort potentiale for omkostnings-effektive tiltag til bedre energieffektivitet, som bør udnyttes, så man undgår andre, dyrere foranstaltninger. Det vigtigste eksempel er det store potentiale for energieffektivitet i bygninger.

4.5 EØSU havde forventet, at Kommissionen i højere grad ville tage højde for problemerne med olie og transport. 36 % af EU's energiforbrug dækkes af olie, som især anvendes til transport, og da der bliver stadig mere vejtransport, øges CO₂-udslippet tilsvarende. Desuden forventes oliepriserne at være meget ustabile, og tendensen går mod langt højere priser. I januar fremlagde EØSU på anmodning af Europa-Parlamentet en udtalelse om »Håndtering af udfordringerne knyttet til olie«⁽¹⁾.

4.6 Kommissionens meddelelse overser også energipolitikens sociale aspekter, som spænder fra tab af job til skabelse af nye arbejdspladser i en grønnere økonomi, uddannelse og energifattigdom. Udvalget bemærker, at energi ikke bør betragtes på samme måde som andre varer, og at energidistribution, som er en tjeneste af almen interesse, skal være i overensstemmelse med principperne om adgang for alle og en rimelig pris.

4.7 Efter EØSU's opfattelse savner Kommissionen en egentlig forståelse for sagens hastende karakter, som dog ellers er temmelig oplagt som følge af tidligere og nylige problemer med forsyningsikkerheden. Meddelelsen fremdrager adskillige (over 45) områder – især meddelelser – hvor Kommissionen har til hensigt at gøre en indsats. Det synes at være nødvendigt at foretage en prioritering mellem dem for at undgå at miste momentum.

⁽¹⁾ Jf. EØSU's udtalelse CESE 46/2009 af 14.1.2009 om *Håndtering af udfordringerne knyttet til olie*, ordfører: Frederic Adrian Osborn.

4.8 EØSU bifalder også hensigten om at fremlægge en politisk dagsorden for 2030 og en vision for 2050, som skal understøttes af en ny handlingsplan. Udvalget efterlyste allerede i 2006 i sin udtalelse om et optimalt energimix⁽¹⁾ en sådan vision. Store teknologiske ændringer tager tid, og det samme gør egentlige ændringer i energisystemerne, hvilket skyldes infrastrukturinvesteringers lange levetid. Derfor er det vigtigt med en vision for fremtiden, som går længere end det begrænsede potentiale for justeringer af teknologien og infrastrukturen, vi har i dag.

5. Særlige bemærkninger

5.1 Fremme af infrastrukturer, der er vitale for EU's energibehov

5.1.1 EØSU støtter, at Kommissionen er aktiv på dette område, især på grund af bekymringer om fortsat afhængighed af eksterne energikilder. EØSU fremsætter dog følgende bemærkninger.

5.1.2 De seks prioriteter, Kommissionen fremlægger, forekommer meget relevante, og kun ved at foretage en prioritering kan man forvente en effektiv gennemførelse. Kommissionen har siden, i slutningen af januar 2009, præsenteret specifikke projekter inden for disse prioriterede områder med henblik på at få tildelt finansiering som en del af EU's genopretningsplan. Det er svært at tage stilling til disse prioriterede projekter uden gennemsigtig information om dem og om andre af de mest sandsynlige projekter, herunder oplysninger om foreløbig planlagt finansiering fra private og offentlige kilder.

5.1.3 Det er beklageligt, at der ikke tidligere er blevet sat ind i forbindelse med situationen omkring de isolerede energimarkeder i de baltiske lande. Nu bør det gøres hurtigst muligt. Samtidig bør der tages hånd om de små isolerede medlemsstaters energibehov gennem sammenkoblingsprojekter med det centrale EU.

5.1.4 Hvad gaskorridorerne angår, erklærede EØSU i sin nylige udtalelse om den eksterne dimension af den europæiske energipolitik, at der synes at være behov for flere forskellige projekter for fremtidige gastransmissionsbehov. I politisk betydning skal projekterne ikke ses som konkurrerende alternativer. Nu er det vigtigt at handle hurtigst muligt for at sikre gasforsyningen, og dette kræver en samordnet indsats fra medlemslandene og Kommissionen.

5.1.5 Tanken om en mekanisme med blokinkøb kræver en nærmere forklaring. Man kan også spørge, hvorfor det kun er området omkring Det Kaspiske Hav, den skal rette sig mod.

5.1.6 Udfordringerne i forbindelse med forsyningssikkerhed løses ikke udelukkende gennem bedre energitransportinfrastruktur. Der er behov for udskiftninger i elproduktionen for en investeringssum, der løber op i næsten 1 000 milliarder EUR. Dette er delvist blevet taget op af Kommissionen i afsnittet om egne energireserver, men bør også have opmærksomhed i forbindelse med investeringsbehovene og finansieringen af disse.

5.1.7 Et centralt spørgsmål i forbindelse med investeringer er, hvilken rolle de forskellige aktører spiller – EU, dets finansielle institutioner, medlemslandene og virksomhederne. Virksomhederne foretager investeringerne, og de gør det, når de rette betingelser er til stede. Selv om der forekommer fejltagelser på et turbulent energimarked, har virksomhederne de bedste forudsætninger for at evaluere markedet og bære risiciene. Den offentlige sektor og politikerne kan skabe de rette rammebetingelser og inden for visse begrænsninger give incitamenter og yde politisk støtte. Derfor går EØSU stærkt ind for Kommissionens plan om at etablere et tættere og mere effektivt samarbejde med den private sektor og de finansielle institutioner.

5.2 Større fokus på energi i EU's internationale forbindelser

5.2.1 EØSU fremlagde i januar 2009 sin udtalelse om den eksterne dimension af den europæiske energipolitik. Denne udtalelses bemærkninger, konklusioner og anbefalinger er stadig relevante og i tråd med, hvad Kommissionen foreslår i sin meddelelse. EØSU udtaler sig dog skarper på især to punkter: leverandørlandene skal bringes til at anvende de samme betingelser som EU, for så vidt angår eksempelvis infrastruktur, investeringsbeskyttelse, på energimarkedet, og medlemslandene skal, når de forhandler handelsaftaler, gøre fælles fastlagte rammer for sådanne betingelser til en forudsætning for deres støtte.

5.2.2 EØSU fremlagde også en tostrengt strategi for forbindelserne udadtil på energiområdet. Den ene streng gik på energiforsyningssikkerhed for EU og den anden på en ansvarlig og bæredygtig global energistrategi. Aspekter af sidstnævnte, EU's globale ansvar, er kun blevet nævnt kort af Kommissionen. Dette ansvar fortjener en særlig opmærksomhed og vil ikke blive opfyldt alene ved, at EU tager teten i internationale klimaforhandlinger.

(1) CESE om *Energimix*, ordfører: Ulla Sirkeinen, EUT C 318 af 23.12.2006, s. 185.

5.3 Bedre olie- og gaslagre og kriseberedskabsmekanismer

5.3.1 EØSU deler Kommissionens synspunkter om gasforsyningssikkerhed. Løsningen på behovet for beredskabsforanstaltninger kan og bør findes blandt andre muligheder end obligatoriske gaslagre. De alternative muligheder omfatter diversificering af energikilder og forsyningslinjer, flydende naturgas, samarbejde med nabolande, opsigelige kontrakter og brændstofsift.

5.4 Nye impulser til energieffektivitet

5.4.1 EØSU har afgivet adskillige udtalelser om energieffektivitet, herunder en detaljeret gennemgang af praktiske foranstaltninger. Udvalget bakker op om Kommissionens strategi, men vil gerne tilføje nogle kommentarer.

5.4.2 Der er et stort, praktisk taget ubegrænset udvalg af foranstaltninger, der kan anvendes til at producere energi på en mere effektiv måde. Kommissionen har fremlagt en række lovgivningsmæssige tiltag, som bl.a. omhandler bygningers energimæssige ydeevne, energimærkning, miljøvenligt design mm., og der synes at være mere på vej. EØSU anbefaler, at Kommissionen gør en særlig indsats for at undgå overregulering, og at innovationspotentialet udnyttes bedst muligt. Der er behov for politiske tiltag – regulering, offentlig støtte osv. – med henblik på at øge energibesparelserne, men de bør udformes med største omhyggelighed, så de bliver så omkostningseffektive som muligt og så lidt markedsfordrejende som muligt for de enkelte målområder. EU-tiltag bør kun anvendes for produkter og tjenesteydelser, som har en indre markedsdimension. EØSU kunne godt ønske sig større fokus på mulighederne for frivillige initiativer og selv- og samregulering, herunder standardisering.

5.4.3 EU er frontløber inden for energieffektivitet. EU bør også gå forrest, når det gælder energieffektive teknologier. Mulighederne for at drage fordel af rollen som »early mover« bør udnyttes fuldt ud. Tiltag til støtte herfor omfatter F&U-finansiering, innovationsstøtte og risikofinansiering, en passende standardisering, åbne markeder i Europa og globalt, en effektiv international klimaafteale og internationalt samarbejde om energieffektivitet.

5.4.4 EØSU bakker kraftigt op om 20 %-målet for bedre energieffektivitet, men stiller sig tøvende over for at gøre det til et generelt bindende mål. Energieffektivitet dækker alle dele af menneskelige og økonomiske aktiviteter, og de foranstaltninger, som kan forbedre den, er stort set ubegrænsede. Hvordan skulle man f.eks. udforme en retfærdig byrdefordelingsordning under de omstændigheder? I stedet anbefaler EØSU, at Kommissionen undersøger, hvordan der kan opstilles enkeltmål for forskellige

energianvendelsesområder som et effektivt middel til at øge energieffektiviteten, især for tjenesteydelser og varer med en indre markedsdimension.

5.5 Bedre udnyttelse af EU's egne energireserver

5.5.1 EØSU er i store træk enig i Kommissionens budskaber om udnyttelse af EU's egne energiresourcer. Det er vigtigt at have et realistisk billede af, hvordan efterspørgslen efter energi udvikler sig, såvel som af muligheder, begrænsninger og betingelser for udviklingen og anvendelsen af forskellige energikilder.

5.5.2 EØSU bifalder navnlig Kommissionens hensigt om at fremlægge en meddelelse om »overvindelse af hindringer for vedvarende energi i EU« og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at tage fat på dette. Det vigtige spørgsmål om at øge anvendelsen af vedvarende energi, der bliver den vigtigste og mest miljørigtige hjemlige energikilde i fremtiden, burde allerede tidligere være blevet analyseret og grebet an som en del af det samlede energisystem. Vigtige emner på dette område er, som Kommissionen nævner, netproblemer, men også spørgsmålet om reservekraft. Meddelelsen bør også undersøge, om tilvejebringelse af reservekraft under visse omstændigheder kan gøre virkningen af indsatsen for vedvarende energi negativ i forhold til emissioner eller forsyningssikkerhed. Et andet område er planlægnings- og godkendelsesproblemer.

5.5.3 EØSU støtter også holdningen om, at det først bør overvejes at fastsætte obligatoriske CO₂-standarder, når resultaterne af industrielle demonstrationer af CO₂-opsamling og -lagring er blevet evalueret.

5.5.4 Hvad angår kernekraft har EØSU længe haft den holdning, at alle muligheder for kraftproduktion bør være til rådighed med henblik på at nå de energipolitiske mål. På baggrund af behovet for storstilede investeringer i elproduktionen i den nærmeste fremtid bør der hurtigst muligt træffes beslutning om fremtiden for kernekraft i de medlemslande, som har valgt – eller vil vælge – at investere i kernekraft. Ifølge Kommissionens prognoser vil EU's kernekraftkapacitet falde med en fjerdedel i 2020, og hvis ikke de gamle kernekraftværker erstattes med nye, vil en del af kernekraftproduktionen blive erstattet af gas- eller kulfyrede værker med øgede emissions- og forsyningssikkerhedsproblemer til følge. Nuklear sikkerhed bør være genstand for fortsat opmærksomhed og kræver inddragelse af de offentlige myndigheder; der bør træffes beslutninger om forvaltning af nukleart affald. EØSU afgiver en separat udtalelse om det reviderede direktivforslag om EU-rammebestemmelser for nuklear sikkerhed.

5.5.5 EØSU er positivt indstillet over for Kommissionens hensigt om at fremlægge dokumenter om behovet for energiproduktionskapacitet, inden for enten olieraffinering eller elproduktion. Man bør imidlertid holde sig for øje, at det ikke er op til EU at tage beslutning om investeringer i energikapacitet. EU kan end ikke komme med anbefalinger i den retning, da det ikke kan påtage sig ansvaret for potentielle risici. Indsamling og analyse af relevant information, herunder modelberegninger, kan være ganske nyttigt, og det anbefales, at der samarbejdes med IEA herom.

5.6 På vej mod en vision for 2050

5.6.1 EØSU støtter Kommissionens plan om at foreslå en ny energipolitik for Europa i 2010 med en politisk agenda for 2030 og en vision for 2050. Udvalget støtter også tanken om at basere denne på en bred høring om, hvilke mål der kan fastsættes på længere sigt.

5.6.2 EØSU ser også – indledningsvis – de områder, som Kommissionen fremdrager – nemlig en elforsyning, der er mindre afhængig af fossile brændstoffer, transportens uafhængighed af olie, bygninger, et sammenkoblet elnet og høj effektivitet, et globalt energisystem med lavt CO₂-udslip – som helt centrale langsigtede udfordringer. For at takle disse udfordringer må alle teknologiske muligheder, herunder fusion og brint, fortsat tages i betragtning.

5.6.3 Den globale situation og udvikling bør inkluderes i visionen, idet de udgør rammebetingelser for EU's egne ambitioner. En hurtigt voksende efterspørgsel efter energi i udviklingslandene, klimaforandringer og – forhåbentlig – internationalt vedtagne foranstaltninger til afbødning og tilpasning, adgang til fossile ressourcer osv. påvirker på mange måder vores situation og de valg, vi foretager. Et tidstypisk eksempel er ændringen i, hvilke bekymringer man gør sig i forhold til olie – i går chokvirkningen af rekordhøje priser, i dag frygt for utilstrækkelig produktion som følge af lave priser.

Bruxelles, den 25. marts 2009

5.7 Ajourføring af det vejledende kerneenergi-program

5.7.1 EØSU noterer med tilfredshed, at Kommissionen i høj grad har taget hensyn til udvalgets kommentarer fremsat i udtalelsen om det vejledende kerneenergi-program i 2007 ⁽¹⁾ samt i den sonderende udtalelse om investeringer i atomindustrien ⁽²⁾. Udgangspunktet er EU's vigtige rolle med at videreudvikle de mest avancerede rammer for kerneenergi i overensstemmelse med de højeste standarder for sikkerhed og ikke-spredning. Problemerne med forvaltning af radioaktivt affald, en sikker langsigtet finansiering af nedlukning, terrortruslen og behovet for harmoniserede erstatningsregler behandles i tråd med EØSU's holdninger. Udvalget understreger, at samtlige omkostninger herved skal bæres af operatørerne af de pågældende atomanlæg.

5.7.2 Endnu en gang er EØSU enig i, at kernekraft kan spille en betydningsfuld rolle i Europas fremtidige energimix, idet den kan være med til at afbøde klimaforandringerne og sikre elforsyningen. Udvalget er også enig i, at der er behov for at tage hånd om befolkningens bekymring, og støtter de forslag, som har dette som mål. EØSU støtter anbefalingerne om fælles reaktorsikkerhedsniveauer og overvejelserne om, at nye anlæg udelukkende bygges i overensstemmelse med sikkerheds- og kontrolniveauer, der svarer til tredje generation. Nogle foranstaltninger med henblik på at finansiere nye anlæg er berettigede, særligt under de nuværende økonomiske forhold, men statsstøtte eller EU's budgetmidler bør ikke anvendes til dette formål. Selvom en række medlemsstater har signaleret, at de har en mere åben indstilling til bygning af nye atomkraftværker, vil det være en opgave for det private erhvervsliv at bygge, finansiere og drive værkerne samt forvalte det radioaktive affald. Staten fastsætter alene de lovgivningsmæssige rammebetingelser herfor. Oplysninger om planlagte atomkraftanlæg skal så hurtigt som muligt fremlægges åbent til offentlig drøftelse og inddragelse, og de skal være komplette (omkostninger indbefattet).

Mario SEPI

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁾ Jf. EØSU's udtalelse CESE om *Det vejledende kerneenergi-program*, ordfører Ulla Sirkeinen, EUT C 256 af 27.10.2007, s. 51.

⁽²⁾ Jf. EØSU's udtalelse CESE 1912/2008 af 4.12.2008 om *Fremtidige investeringer i atomindustrien og deres rolle i EU's energipolitik*, ordfører: Edgardo Maria Iozia.